

Drnová chajda - Bican, Honza

1. Nóbl nevyhlížím, i když bydlím na svý parcele,
a my jídlo není vždycky fajnový,
kolem myši skáčou, když se stulím do svý postele
na západě v starý chajdě drnový.
2. V tomhle drsným žití, namouduši, jsem však vlastní pán,
i když z jídelníčku hubnu na těle,
vždyť jsem šťastnej jako v zemi strejčka Sama puritán
v starý chajdě z drnů na svý parcele.

R: Sklo v oknech chybí, do dveří jsem kůži zavěsil,
vánice sem střechou fučí vesele
a já slyším, jak se travou krade kojot, co tu vyl
kolem chajdy z drnů na mý parcele.

3. Když jsem jak mládenec na východě doma "sbohem" dal,
abych dobyl světa a žil přeskvěle,
že tu budu starou slámou topit, jsem se nenadál,
v starý chajdě z drnů na svý parcele.
4. Šaty pokecaný, takže jako hastroš vypadám,
v baráku už nevím sám, kam bych se hnuł,
nedal bych však svobodu, kterou tu na západě mám,
doma na východě za prostřenej stůl.

R:

5. Co si ještě přeju, je, aby mě dívka přemilá
vytáhla z tý bryndy, kde jsi, anděle,
blahořečil bych jí, kdyby tady se mnou bydlila
v starý chajdě z drnů na mý parcele.
6. Zbohatli bychom tu na západních širých prériích,
šťastně spolu žili jako manželé,
a tak zapomněli na trápení prvních časů zlých
v starý chajdě z drnů na mý parcele.

R:

7. Kdyby požeňnal nám šťastnej osud a dědice dal,
aby našim srdcím bylo vesele,
ó, jak by se i při těžký dřině každej usmíval
v starý chajdě z drnů na mý parcele.

8. Až by po čase pak ratolesti, co jsme zplodili,
vyspěly skvěle na duchu, na těle,
osamělí už bychom pak vůbec nikdy nebyli
v starý chajdě z drnů na mý parcele.

R: